

Aristotelova výzva

Každý se může rozzlobit — to je snadné. Avšak rozzlobit se na toho pravého člověka, tou pravou mírou, v ten pravý čas, z toho pravého důvodu a tím pravým způsobem — to už tak snadné není.

Aristoteles: *Etika Nikomachova*

Viz také — Daniel Goleman: *Emoční inteligence*. Praha. Columbus, 1997.

Čeho signifikantního si v daném citátu všimnete z pohledu nenásilné komunikace?

postřehy studentstva:

vztek a jeho komunikace

Aristoteles si toho všímá (= si všímá i tohoto... krom mnohého jiného, o čem psal)

cítíme emoci, ale neřešíme, co je za ní...

hodnocení: snadné? pravé? (viz citát výše) pravého člověka, pravou mírou, pravý čas, pravý důvod... snadné není...

perspektiva: pro mě je něco „správné“, ale pro toho druhého? je to pro něj taky „správné“ (správný čas, míra etc.)

Jde to vůbec říct, co je správné?

*Racionálně? Logicky správné? (Kdy je to **ten** Aristoteles?)*

a co vina? příčina? ve mně, nebo v druhém?

Rozlišujeme slova (a jejich dopad): vina (guilt), příčina (cause) vs. podnět (stimulus)

Rosenberg rozlišuje cause vs. stimul, zájemci si dohledají...

Jednání druhého člověka nikdy není příčinou mého vzteku, může to být podnět k mému vzteku.

A je na mně, jak se rozhodnu na daný podnět reagovat. Je to moje svoboda, a tedy i zodpovědnost.

Svoboda/zodpovědnost = dvě strany téže mince. (pozn. AV)

Co když nejsem v souladu s pravidlem školy, na/ve které učím? (krátká diskuse na toto téma)